

CONCURSUL NAȚIONAL TRANSCURRICULAR „IONEL TEODOREANU”, Iași, 12-15 mai 2022

Carla Lăzăroaie – MENȚIUNE

Ruxandra Neacșu – Premiul Special „Ionel Teodoreanu”

Atelierul de creație:

Loloiu Maia-Daniela, clasa a VIII-a A – Premiul al II-lea

Lőrinczi Francesca-Anamaria, clasa VI-a A – Premiul al III-lea și Premiul Special

Frățilă Sara-Alexandra, clasa a VI-a B - Premiul al III-lea și Premiul Special

Băilă Cristian Andrei, clasa a VI-a A - Premiul al III-lea

Ciobănuț Alexia, clasa a VII-a A – Mențiune

Dima Teodora, clasa a VIII-A – Premiul al III-lea

Concursul Național Transcurricular de Lectură și Interpretare

„Ionel Teodoreanu”

Ediția a XVI-a

Iași, 12-15 mai 2022

„Anii mei tineri au răsunat a cântec...”, scria Ionel Teodoreanu în romanul „Lorelei”. În amintirea acestora, am acceptat provocarea de a însoți lotul elevilor din Sibiu la concursul național de la Iași, criteriul de selecție fiind Olimpiada Națională de Limba și Literatură Română, elevii clasăți pe locul al doilea la faza județeană a OLLR. Am trăit, alături de Ruxi, Carla, Sofia, Bogdan, Francesca, părinți însoțitori, minunate clipe de trăire în spiritul literaturii autentice. Am cules câteva impresii din „caseta cu amintiri” pe care vi le dăruim cu drag, cu speranța că povestea va curge la fel de frumos și anul acesta și în viitor...

(prof. dr. Daniela Lorinczi)

Carla LĂZĂROAIE:

Concursul Național transcurricular de lectură și interpretare „Ionel Teodoreanu” a avut loc la Iași, un oraș care își poartă istoria cu demnitate, orașul unde s-a jucat pentru prima dată Hora Unirii. Concursul a debutat cu festivitatea de deschidere care a avut loc la Biblioteca Centrală „Mihai Eminescu”, cea mai veche bibliotecă universitară din țară, o clădire impunătoare care respiră istorie. Oameni valoroși m-au impresionat și mi-au atins inima prin vorbele lor calde, inspirându-mă și dându-mi încredere și curaj pentru zilele următoare. Seara, emoțiile m-au năpădit, îmi imaginam zeci de teme literare posibile pentru subiectele de a doua zi de la proba scrisă, gândurile mele semănau cu niște fluturi care alergau din floare în floare, căutându-și liniștea. Am adormit cu greu, deși drumul până la Iași a fost foarte lung și obositor.

A sosit ziua mult așteptată, inima îmi bătea cu putere, stătea să-mi iasă din piept, de abia am reușit să mă îmbrac și să măncă ceva. La Colegiul Național „Costache Negruzzi” emoțiile pluteau în aer, forfota din fața panoului cu repartizarea pe săli mi-a ridicat starea emotivă până la cer. Noi, cei de la Sibiu, ne-am încurajat unii pe alții, doamna profesoară Daniela Lorinczi a fost un adevărat suport emoțional, parcă mi-a ghicit gândurile, reușind să mă liniștească. Am intrat în școală unde ne-au întâmpinat, cu căldură și blândețe, profesorii Colegiului. S-au gândit la toate, pe bănci ne așteptau chiar și dulciuri, batoane de Snickers. Priveam în jurul meu și mă gândeam că toți acești copii iubesc literatura și cu siguranță sunt foarte buni dacă au ajuns până aici, tremuram. În sfârșit, au venit subiectele, m-am uitat peste ele, iar apoi am început să aștern pe hârtie tot ce mi-a trecut atunci prin minte, bineînțeles, la subiect.

După concurs am avut parte de o experiență inedită, pe care nu o voi uita niciodată, prima mea întâlnire cu un scriitor, cu Dan Lungu, unul dintre cei mai cunoscuți scriitori contemporani. Mi-am luat câteva volume pe care mi le-a semnat cu bucurie, pe una scriind „Iasă emoțiile”. Am avut bucuria să îi adresez și o întrebare, despre legătura dintre realitatea și ficțiune, adică dacă se inspiră din viața reală, atunci când își descrie personajele în operele sale. A răspuns că nu, dar că sunt situații când combină mai multe persoane pentru a da naștere unui personaj. Am vorbit la microfon, într-o sală plină ochi. Momentul următor a fost un spectacol susținut de elevii de la liceul de artă. Sublim.

Sâmbătă, a treia zi, a fost proba orală, din punctul meu de vedere, cea mai grea.

Trebuia să demonstrez că literatura și arta plastică, ceea ce am ales eu, se îmbină ca un dans, de data aceasta vorbit. A fost greu, emoțiile din prima zi păreau niște flori văzute de pe un nor, acum erau cât un munte. Elevii volutari ne-au condus în sălile de clasă, în grupe de câte cinci. Am vorbit pe rând. Eu eram a patra și am reușit să-mi creionez ideile pe foaie, mai puțin prezentarea, la care mă pregătisem, cu ajutorul doamnei profesoare Anamaria Coroian, căreia îi datorez rezultatul de la concurs. M-a pregătit cu căldură și seriozitate, răspunzându-mi la fiecare întrebare care îmi mai trecea prin cap, luându-și din timpul dănei, chiar și în zilele de weekend, când eram acolo, la Iași, și pentru asta îi mulțumesc din suflet. Oralul a fost o experiență foarte frumoasă, prima de acest fel din viața mea, deși am mai fost la un examen oral, când am intrat la secția germană în clasa pregătitoare, dar nu se poate compara. După ce au trecut emoțiile și ne-am strâns toți afară, am pornit spre un restaurant, trebuia să sărbătorim experiența și am ieșit la o pizza. Am râs și ne-am distrat,

iar la un moment dat, surpriză, rezultatele fuseseră afișate pe site-ul colegiului. Am tremurat din nou, până am aflat rezultatul. Mi-aș fi dorit să fi fost mai atentă și să fi făcut mai bine, dar în final mențiunea a fost o răsplată a muncii. Am primit felicitările și m-am bucurat. Seara s-a încheiat sublim, cu o vizită la Palatul Culturii, care găzduia muzee de pictură naivă, așa cum ne-a explicat o doamnă profesoara care ne-a însoțit, concerte de muzică clasică sau de artă dramatică. Ne-am plimbat pe Centru și ne-am bucurat de ultima seară împreună. Noii mei prieteni, Francesca, Ruxi, Sofi și Bogdan, trebuiau să plece a doua zi cu autocarul la Sibiu, iar eu am rămas să ridic premiile pentru toată lumea. Ultima zi, ziua premiei, a fost deosebită. M-am bucurat să urc pe scenă și să fiu aplaudată împreună cu mulți alți copii. Doamna directoare a făcut și o glumă, atunci când eu continuam să urc pe scenă pentru fiecare copil, spunând că imprimeul cu buline al bluzei mele, devine bacovian. A răs toată lumea.

A fost cea mai frumoasă experiență pe care am trăit-o vreodată la un concurs! A fost ca o vacanță plină de evenimente, făcută să ne relaxăm și să putem scrie pe hârtie învăluiri de artă, nu doar de literatură.

RUXANDRA NEACȘU:

Joi, 12 mai 2022

Am plecat într-o călătorie care trebuia să fie prima mea experiență de participare la un concurs național de limba și literatura română. Drumul de la Sibiu la Iași a fost obositor, dar interesant. Grupul nostru a fost puțin dezamăgit, fiindcă ne așteptam să mergem cu un autocar, nu cu un microbus, însă tocmai acest lucru a făcut călătoria mai palpitantă. Stând atât de înghesuiți în microbuz, am auzit fără să vreau o mulțime de povești ale călătorilor și am aflat, printre altele, cât de căutată, rară și bine plătită este meseria de macaragiu. Ajunși la Iași cu o întârziere de două ore, „am prins” festivitatea de deschidere, am audiat un spectacol muzical și multe discursuri de bun-venit. Ne-am cazat la internatul Colegiului Național „O. Băncilă”.

Vineri, 13 mai 2022

La ora 9 dimineața am trăit primul moment al confruntării în scris a ideilor noastre creative. Ne-am întâlnit cu toții în fața prestigiosului Colegiu Național „Costache Negruzzi”: eu, Carla, Sofia, Bogdan și doamna profesoară Maria-Daniela Lorinczi (care este și profesoara mea de la clasă). Nu știu dacă m-a inspirat atmosfera Iașului, dar am reușit să-mi adun gândurile și să dau frâu liber imaginației. Când am ieșit de la proba scrisă, a existat un moment amuzant pentru mine. Toți întrebau „Ce ți-au dat?”, eu am răspuns simplu: „o ciocolată și o diplomă!” și toți au râs, Am participat apoi la o întâlnire cu scriitorul Dan Lungu. Deși afară a fost furtună, noi nu am realizat: am trăit din plin emoțiile literaturii. Aș putea spune că ploaia torențială era în acord cu descătușarea emoțiilor noastre...

Sâmbătă, 14 mai 2022

Dimineața ne-a adus bucuria de a participa la un scurt tur al centrului istoric al orașului, în compania ghidului Mihai Bulai. Apoi, ne-am dus la Colegiu Național „Costache Negruzzi” pentru proba orală. Probabil că sunt o persoană pe fața căreia nu se citește corect emoțiile, pentru că, spre deosebire de prima probă, la care toți credeau că am mari emoții, iar eu nu aveam, acum a fost invers. Când am ieșit din sala de concurs, o elevă voluntară mi-a prezentat liceul și mi-a arătat, printre altele, o colecție de pietre semiprețioase. Cred că a fost cea mai frumoasă „parte” a probei orale din ziua aceasta care s-a încheiat la fel de frumos: după ce am gustat o pizza și am aflat rezultatele, ne-am bucurat de feeria unei vizite la Palatul Culturii. Seara a fost magică: ne-am plimbat printre fântânile arteziene din grădinile Palas și am gustat o delicioasă înghețată de trandafiri cu prietena mea, Francesca, și restul grupului.

Duminică, 15 mai 2022

Ce senzație frumoasă este atunci când crezi că vei călători cu microbuzul, iar în autogară te așteaptă un autocar modern și spațios! Am revenit la Sibiu cu acesta și am avut o călătorie minunată. În gara din Sibiu am așteptat-o pe Carla și pe mama ei care rămăseseră la festivitatea de premiere și care ne-au adus diplomele și cărțile. Am ajuns acasă cu sufletul plin de bucurie și cu o „căsuță de valori”, amintiri extrem de prețioase!

FRANCESCA LÖRINCZI:

Una dintre cele mai frumoase călătorii a fost pentru mine incursiunea în lumea feerică a Iașului pe care l-am vizitat în perioada 12-15 mai 2022, împreună cu părinții mei – profesori, și cu colega mea, Ruxandra Neacșu, cu prilejul derulării activităților Concursului Național Trancurricular „Ionel Teodoreanu”, organizat la Colegiul Național „Constache Negruzzi”. Eu am participat la Atelierul de Creație și cred că am trăit o primă experiență inedită ca elevă. M-a impresionat puterea voinței colegilor mei care au participat la probele scrise și orale, mi-a plăcut că au obținut rezultate frumoase și că am vizitat, împreună, Palatul Culturii, Copoul Universitatea „Al. Ioan Cuza”, Grădinile Palas. Am legat prietenii și ne-am bucurat să povestim despre cărți, despre pasiuni sau despre filmele preferate. Am scris tema la mate pe drumul de întoarcere... © Am sărbătorit succesul și am adunat un rezervor inestimabil de amintiri pe care îl vom păstra în suflet, sunt sigură, tot restul vieții!

